

Betænkning

over

- I. forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v.,
- II. forslag til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen m. v.,
- III. forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg,
- IV. forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring,
- V. forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. og
- VI. forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

(Afgivet af udvalget den 20. februar 1959).

Udvalget har holdt 14 møder og derunder haft et samråd med indenrigsministeren, der tillige skriftligt har besvaret en række skriftlige spørgsmål fra udvalget. Udvalget har endvidere haft et samråd med finansministeren om lovforslaget vedrørende afgift af forlystelser. Der er modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra følgende: Den danske Købstadforening, Foreningen „Bymæssige Kommuner“, De samvirkende Sognerådsforeninger i Danmark, Københavns Amts Sognerådsforening, Frederiksberg kommunalbestyrelse, Hillerød byråd, Københavns magistrat, Lyngby-Tårnbæk sogneråd, Munkebo sogneråd, Odense kommune, Sundby-Hvorup kommune, Tingsted sogneråd, Vejle byråd og Vinding kommune.

- Ad I. forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v.,
 II. forslag til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen m. v.,
 III. forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg,
 IV. forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring og

V. forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Et flertal (socialdemokratiets, det radikale venstres og Danmarks retsforbunds medlemmer af udvalget) indstiller de 5 lovforslag til *vedtagelse* med nedenstående af henholdsvis indenrigsministeren og socialministeren foreslåede og af flertallet tiltrådte ændringer.

Ved de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag bevares erhvervsskatten for skatteydere med skattepligtigt ophold eller erhvervsindtægt uden for afløsningsområderne. Formålet hermed er at imødegå en udvikling, hvorefter skatteydere med større erhvervsindtægter af skattemæssige grunde flytter uden for afløsningsområderne. De nugældende betingelser for erhvervsskattepligt, at indtægten i erhvervskommunen er mindst 4 000 kr., og at den skattepligtige indtægt til staten overstiger indtægtsgrænsen for nydende medlemskab af en statsanerkendt sygekasse, foreslås derfor ændret til henholdsvis 10 000 kr. og 20 000 kr.

I forbindelse hermed foreslås det, at bestemmelserne om omegnskommunernes af-

løsningstilsvare til centralkommunerne ændres, således at tilsvaret for hver enkelt kommune opgøres som forskellen mellem det beløb, kommunens skatteydere i 1957-58 er pålagt i erhvervsskat til kommuner i *afløsningsområderne*, og den erhvervsskat, kommunen i samme skatteår selv har pålagt skatteydere i de nævnte områder.

Samtidig foreslås det, at afløsningstilsvarene for erhvervsskatten skal beregnes uden det i § 2 i lovforslaget om afløsning af skat til erhvervskommunen omhandlede tillæg på 10 pct.

De indtægtstab, en del af kommunerne herved vil få, imødegås af det af finansministeren fremsatte forslag om forhøjelse af kommunernes andel i afgiftsbeløb for forlystelser.

Da overgangen til det i lovforslaget om ændring af loven om personlig skat til kommunen foreslåede beskatningssystem i en overgangsperiode vil kunne medføre økonomiske vanskeligheder for enkelte kommuner, således at de ville være nødt til at udskrive særlig høj kommuneskat på visse grupper af indtægter, foreslås det ved forslag til ændring af § 1, stk. 4, i lov nr. 25 af 5. februar 1958 om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond, at det beløb, der i henhold til denne bestemmelse kan anvendes som tilskud til særlig vanskeligt stillede kommuner i finansårene 1959-60—1961-62, forhøjes fra 2 mill. kr. til 5 mill. kr.

De af socialministeren stillede ændringsforslag til de af ham fremsatte lovforslag

er en konsekvens af erhvervsskattens delvise opretholdelse.

I øvrigt henvises til de ud for de enkelte ændringsforslag anførte bemærkninger.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til gennemførelse af lovforslagene og vil nærmere redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Ad VI. forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

Finansministeren og udvalget er enedes om, at kommunerne fremtidig ikke alene som foreslået i lovforslaget bør have 40 pct. af afgiftsbeløbene for filmsforevisninger — mod nu 25 pct. — men også 40 pct. af afgiftsbeløbene for andre forlystelser — mod nu $33\frac{1}{3}$ pct.

Endvidere har udvalget tiltrådt et af finansministeren fremsat forslag om at skabe hjemmel for afgiftsfritagelse for film, der er optaget specielt med henblik på børn, samt om at ophæve den nugældende bestemmelse, hvorefter afgiftsfritagelse for biograf-forestillinger for skolebørn og for forevisninger af film, der tjener til oplysningens fremme, skal være betinget af, at billetprisen nedsættes mindst med fritagelsesbeløbet.

Udvalget indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de herom af finansministeren foreslåede ændringer.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen m. v.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels Andersen, Baunsgaard, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Kolbjørn, M. Larsen, Peter Nielsen og P. A. Rasmussen):

Til § 2.

1) Paragraffen affattes således;
„Lovens § 1, stk. 1, 2. pkt., udgår.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Dersom erhvervsskatten som foreslået bevares, skal lovens § 1, stk. 1; 4. pkt., ikke udgå.

Til § 4.

- 2) Paragraffen affattes således:
„Lovens § 8, stk. 4, 2. pkt., udgår.“

Til § 7.

- 3) I den foreslåede § 10, stk. 5, ændres ordene „den udarbejdede ligningsliste“ til: „en liste, der alene indeholder skatteydernes navne og den for hver skatteyder udregnede kommunale indkomstskat.“

Til § 11.

- 4) Paragraffen affattes således:
„Lovens § 14 udgår.“

Til § 14.

- 5) Paragraffen affattes således:
„I lovens § 18 indsættes efter stk. 1:
„Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder dog ikke skatteydere, der har skattepligtigt ophold i nedennævnte kommuner, for så vidt angår deres erhvervsindtægt i disse kommuner: Åby, Ålborg, Århus, Allesø-Næsbyhoved-Brobj, Aunslev-Bovense, Ballerup-Måløv, Birkerød, Brabrand-Årslev, Brøndbyvester-Brøndbyøster, Dalum, Dragør, Dronningborg, Farum, Frederiksberg, Gentofte, Gladsaxe, Glostrup, Hasle-Skejby-Lisbjerg, Hasseris, Herlev, Herlufsholm, Herstedøster-Herstedvester, Hjulby, Holme-

Til nr. 2.

Den i lovforslaget optagne ændring af lovens § 8, stk. 3, skal ikke foretages, dersom erhvervsskatten som foreslået bevares.

De foreslåede ændringer vedrørende lovens §§ 8, stk. 4, 2. pkt., 14 og 49 a skyldes navnlig, at man af systematiske grunde har ment, at bestemmelserne om berigtigelse af indbetalte skattebidrag og om rentegodtgørelse ved tilbagebetaling af for meget erlagt skat samt bestemmelsen om, at klager ikke har opsættende virkning, bør placeres samlet under de almindelige bestemmelser i lovens afsnit VI. Samtidig er bestemmelserne foreslået affattet i nøjere overensstemmelse med de tilsvarende bestemmelser i statsskattelovens § 38.

Til nr. 3.

Den foreslåede ændrede affattelse af lovens § 10, stk. 5, skyldes, at indenrigsministeriets opmærksomhed er blevet henledt på, at den hidtidige affattelse af denne bestemmelse kan give anledning til misforståelser. Udtrykket „ligningsliste“ anvendes mange steder som en betegnelse for den liste, på hvilken skatteydernes virkelige indtægter er opført, og på hvilken den kommunale ligning opføres. Efter den nu foreslåede formulering vil bestemmelsen ikke kunne give anledning til tvivl.

Til nr. 4.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 5.

For at imødegå en udvikling, hvorefter de større skatteydere flytter uden for de i aflønningslovforslaget omhandlede byområder, foreslås bestemmelsen i § 14 ændret således, at kommuneskattelovens afsnit III om skat til erhvervskommunen ikke ophæves, men at det i stedet for i en ny bestemmelse i lovens § 18, stk. 2, fastsættes, at der ikke skal svares erhvervsskat af skatteydere, der har skattepligtigt ophold i de af aflønningslovforslaget omfattede kommuner samt i Frederiksberg og Nørresundby kommuner, for så vidt angår deres

Tranbjerg, Hornbæk-Tånum, Hornstrup, Hover, Hvidovre, Høje Tåstrup, Hørsholm, Kristrup, Københavns, Lumby, Lyngby-Tårnbæk, Nyborg, Nykøbing Falster, Næstved, Nørresundby, Odense, Pårup, Randers, Rødovre, Sønderum, Skibet, Store Magleby, Sundby-Hvorup, Søllerød, Tårnby, Tingsted, Toreby, Vallensbæk, Vejlbj-Risskov, Vejle, Viby, Vinding, Vindinge, Vorup og Værløse kommuner.“

Paragraffens stk. 2 og 3 bliver stk. 3 og 4.“

6) Efter § 14 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

I lovens § 19, stk. 1, nr. 1), ændres ordene „4 000 kr.“ til: „10 000 kr.“.

Lovens § 19, stk. 1, nr. 2), affattes således:

„2) for det pågældende skatteår er ansat til indkomstskat til staten af en indkomst på mindst 20 000 kr., og“.

7) Efter § 14 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

Lovens § 27, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Det ved beregningen i henhold til reglerne i foranstående stykke udkomne beløb nedsættes med 60 pct., idet nedsættelsen dog ikke må overstige 60 pct. af den til indtægtsbrøken svarende del af den skatteyderen pålignede personlige skat til opholdskommunen uden den i § 28 hjemlede nedsættelse.“

Lovens § 27, stk. 4, udgår.

Stk. 5 bliver stk. 4.“

erhvervsindtægt i disse kommuner. De to sidstnævnte kommuner hører naturligt til afløsningsområderne — henholdsvis hovedstadsområdet og Ålborg-området — men er på grund af deres særlige stilling ikke medtaget i afløsningslovforslaget som tilsværskommuner.

Til nr. 6.

Ifølge kommuneskatteovens § 19, stk. 1, nr. 1) og 2), er erhvervsskattepligten betinget af, at skatteyderen i erhvervskommunen har haft en indtægt af mindst 4 000 kr. og er ansat til indkomstskat til staten af et beløb, der overstiger indtægtsgrænsen for nydende medlemskab af en statsanerkendt sygekasse (uden tillæg for forsørgerpligt). Da hensigten med at foreslå erhvervsskatten bevaret uden for afløsningsområderne er at imødegå en udvikling, hvorefter de større skatteydere flytter til kommuner uden for afløsningsområderne, foreslås disse minimumsgrænser forhøjet til henholdsvis 10 000 kr. og 20 000 kr. Antallet af erhvervsskatteydere vil herved blive stærkt begrænset. Til imødegåelse af de indtægtstab, kommunerne herved vil få, vil finansministeren fremsætte forslag om, at kommunernes andel i afgiftsbeløbet for filmsforevisninger forhøjes fra 25 pct. til 40 pct.

Til nr. 7.

Ændringsforslaget vedrørende lovens § 27, stk. 2, er en konsekvens af den foreslåede forhøjelse af den i § 19, stk. 1, nr. 2), omhandlede indtægtsgrænse.

Under hensyn til formålet med erhvervsskattens bevarelse uden for afløsningsområderne findes der ikke anledning til længere at opretholde hjemmelen i lovens § 27, stk. 4, til at nedsætte den i § 19, stk. 1, nr. 2), omhandlede indtægtsgrænse med indtil 35 pct.

8) Efter lovens § 14 indsættes som ny paragraf:

„§ 00.

Lovens § 28, stk. 1, affattes således:

„Der tilstås den erhvervsskattepligtige et fradrag på 40 pct. i den til indtægtsbrøken svarende del af opholdskommuneskatten, idet fradraget dog ikke kan overstige hans samlede erhvervsskat.““

Til § 15.

9) Paragraffen affattes således:

„I lovens § 29 ændres ordene „i personlig skat til erhvervskommunen dennes ligningsprocent — for Københavns og Frederiksbergs vedkommende skatteprocenten — af den pågældende indtægt uden forhøjelse eller nedsættelse af nogen art.“ til: „personlig skat til erhvervskommunen. Skatten svares af den pågældende indtægt uden forhøjelse eller nedsættelse af nogen art med kommunens ligningsprocent i de kommuner, hvor den kommunale skatteligning foretages efter bestemmelserne i § 9 b, stk. 2-4, og i de øvrige kommuner med skatteprocenten.“

Til § 16.

10) Paragraffen udgår.

Til § 17.

11) Paragraffen affattes således:

„Lovens § 31, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Skatten beregnes på grundlag af den indkomst, som afdøde og — efter dødsfaldet — boet har haft af de i § 18, stk. 1, nr. 1-4, omhandlede indtægtskilder i det forud for vedkommende skatteår senest afsluttede kalenderår (regnskabsår), idet der dog bortses fra indtægter af den nævnte art i det omfang, disse for det pågældende skatteår undergives beskatning hos en efterlevende ægtefælle.““

Til § 18.

12) Paragraffen udgår.

Til nr. 8.

Ændringsforslaget er en konsekvens af den ved ændringsforslag nr. 6 foreslåede forhøjelse af den i § 19, stk. 1, nr. 2), omhandlede indtægtsgrænse.

Til nr. 9.

Ved ændringsforslaget bringes lovens § 29 tilbage til sin hidtidige affattelse. Bestemmelsen om, med hvilken procent skat af indtægt ved erhvervsvirksomhed i særlige tilfælde (uegentlig erhvervsskat) beregnes, foreslås dog ændret, for så vidt angår de kommuner, der går over til beskatning med den for Københavns kommune gældende skala i henhold til den foreslåede § 9 a i kommuneskatteoven eller med fælles procent i henhold til den foreslåede § 9 a i loven.

Til nr. 10.

Forslaget i § 16 var en følge af forslaget om erhvervsskattens ophævelse.

Til nr. 11.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har den i § 17 foreslåede affattelse af lovens § 31, stk. 2, til formål at hindre dobbeltbeskatning i de tilfælde, hvor en efterlevende ægtefælle og afdødes bo efter de gældende regler samtidig beskattes af afdødes indkomst i tiden forud for dødsfaldet.

Derimod har det ikke været hensigten at fritage dødsboer for beskatning af indtægt, som i medfør af statsskatteovens § 7, stk. 6, ikke beskattes hos en efterlevende enke. Den foreslåede ændrede formulering af forslagens § 17 tilsigter at give mulighed for, at dødsboet kan beskattes af den del af afdødes indtægt, der som følge af den nævnte bestemmelse ikke beskattes hos enken.

Til nr. 12.

Forslaget i § 18 var en følge af forslaget om erhvervsskattens ophævelse.

Bet. o. lovf. vedr. personlig skat til kommunen m m.

Til § 19.

13) Paragraffen affattes således:

„Lovens § 37, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

„§ 37. De ifølge ligningen i købstadkommunerne udskrevne kommunale indkomstskatter (om selskabsskatten m. v. se § 35, stk. 4, jfr. § 36 a, stk. 4) indkræves efter kommunalbestyrelsens bestemmelse i mindst 4 terminer.“

I § 37, stk. 1, 2. pkt., udgår ordene „efter vedtægten“.

Lovens § 37, stk. 2, udgår.“

Til § 20.

14) Paragraffen affattes således:

„Lovens § 38, stk. 1, affattes således:

„§ 38. De ifølge ligningen i sognekommunerne udskrevne kommunale indkomstskatter (om selskabsskatten m. v. se § 35, stk. 4, jfr. § 36 a, stk. 4) indkræves efter kommunalbestyrelsens bestemmelse i mindst 4 terminer.“

Lovens § 38, stk. 5, udgår.“

Til § 21.

15) Paragraffen udgår.

Til § 22.

16) Paragraffen affattes således:

„Lovens § 49 a ændres til følgende affattelse:

„§ 49 a. Ingen kan ved at klage over skatteansættelsen eller — såfremt der sker udpantning for skatten — ved indsigelse for fogden unddrage sig fra forpligtelsen til i rette tid at indbetale den allerede forfaldne del af skatten, medmindre der forinden foreligger en af en kompetent myndighed truffet afgørelse om, enten at en ændring bør finde sted, eller at ansættelsen er sket med urette eller er ugyldig.

Stk. 2. I tilfælde, hvor en indkomstansættelse eller skatteberegning forandres, berigtiges det beløb, som vedkommende skatteyder inden forandringen har betalt, ved tillæg til eller fradrag i skattebidraget i

Til nr. 13.

Ændringen er af redaktionel karakter, idet kommunalbestyrelsernes adgang til at opkræve kommuneskat i mindre end 4 terminer dog ophæves, og bestemmelsen i lovens § 37, stk. 2, der nu er uden praktisk betydning, bortfalder.

Til nr. 14.

Ved ændringsforslaget foreslås bestemmelsen i lovens § 38, stk. 1, affattet som den foreslåede bestemmelse i lovens § 37, stk. 1, 1. pkt. Samtidig foreslås ophævelse af de bestemmelser, hvorved terminerne for opkrævning af kommuneskat fastlægges, således at sognerådene vil blive i stand til at etablere opkrævning af kommuneskat i forbindelse med opkrævning af statskat.

Den til bestemmelsen i § 37, stk. 2, svarende bestemmelse i § 38, stk. 5, foreslås ligeledes ophævet.

Til nr. 15.

Forslaget i § 21 var en følge af forslaget om erhvervsskattens ophævelse.

Til nr. 16.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 2.

den følgende skattetermin og om fornødent ved tilbagebetaling af det indbetalte eller en del deraf.

Stk. 3. Har en skatteyder i de i stk. 2 omhandlede tilfælde krav på godtgørelse af for meget erlagt skat, tilkommer der ham en rente af 5 pct. p. a. fra indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte skattebeløb.““

Til § 24.

17) Paragraffen udgår.

Til § 25.

18) Forslaget i paragraffens stk. 2 om en tilføjelse til lovens § 21, stk. 1, udgår, og i stedet indsættes:

„Lovens § 21, stk. 1, affattes således:

„Inden hvert års 1. februar affattes, efter et af indenrigsministeren foreskrevet skema, forslag til overslaget over kommunens indtægter og udgifter for det næste regnskabsår. Dette forslag undergives derefter to behandlinger i byrådet med mindst 8 dages mellemrum imellem hver behandling. Ved anden behandling, der foretages senest 31. marts, undergives det post for post byrådets drøftelse og beslutning og afgiver da i den form, hvori det af byrådet ved denne behandling vedtages, den bindende regel for størrelsen af næste års kommunale skatteudskrivning og overhovedet for næste års kommunale forvaltning. Overslaget fremlægges til eftersyn for kommunens beboere i tiden fra den 1. til den 15. april og indsendes snarest i 2 eksemplarer til indenrigsministeren. Bortset fra de i denne lovs § 22 angivne tilfælde samt bestemmelsen i § 22, stk. 2, i den kommunale valglov af 20. april 1908 er højere stadfæstelse af overslaget ikke nødvendig. Gives det i § 22, stk. 2, i lov af 20. april 1908 omhandlede samtykke til forhøjet skatteudskrivning ikke, skal meddelelse herom, såvel hvor det drejer sig om den i overslaget foreslåede skatteudskrivning som om forhøjelser uden for overslaget, sendes byrådet senest 4 uger efter modtagelsen af byrådets anmodning om samtykke til skatteudskrivningen.““

19) Som nyt stk. 6 tilføjes:

„Bestemmelserne i stk. 2 finder første gang anvendelse på overslagene for regnskabsåret 1959-60.“

Til nr. 17.

Forslaget i § 24 var en følge af forslaget om erhvervsskattens ophævelse.

Til nr. 18 og 19.

Der stilles forslag om at ændre fristen for vedtagelse af budgettet i købstadkommunerne fra 15. marts til 31. marts, hvorved bestemmelsen bringes i overensstemmelse med de faktiske forhold i en række købstæder.

Samtidig stilles der forslag om at slette budgetfristen i den kommunale valglov af 20. april 1908 § 22, stk. 1, 2. led, der er ændret ved købstad- og landkommunallovene af 1933. Endvidere foreslås bestemmelserne i nævnte paragrafs stk. 6 og 7, der længe har været uden praktisk betydning, ophævet.

Man har derimod undladt at stille forslag om ophævelse af samtlige bestemmelser i § 22 i valgloven af 1908, idet man har fundet, at dette spørgsmål, selv om de pågældende bestemmelser næppe længere har reel betydning, bør henskydes til den nedsatte kommunallovskommission.

I forbindelse med den som følge af disse ændringer nødvendige ændring af købstadkommunallovens § 21, stk. 1, er der foreslået optaget en udtrykkelig bestemmelse om indsendelse i overensstemmelse med den hidtidige fremgangsmåde af de årlige overslag til indenrigsministeriet.

20) Som ny paragraf efter § 25 indføjes:

„§ 00.

I lov nr. 79 af 20. april 1908 om kommunale valg § 22, stk. 1, udgår ordene „2den behandling bliver at afholde senest 15de januar“, og lovens § 22, stk. 6 og 7, ophæves.“

Til § 27.

21) § 27, stk. 1 og 2, affattes således:

„§ 27 i lov nr. 110 af 18. april 1910 om indkomstskat til Københavns kommune som ændret ved lov nr. 12 af 23. januar 1914 affattes således:

„Behandlingen af kommunens årlige budget skal være tilendebragt senest den 31. marts.““

22) Efter § 27 indføjes som ny paragraf:

„§ 00.

§ 1, stk. 4, i lov nr. 25 af 5. februar 1958 om ophævelse af den fælleskommunale udligningsfond affattes således:

„Af den i stk. 3 omhandlede kapital kan indenrigsministeren årligt anvende et beløb af indtil 2 mill. kr. — for finansårene 1959-60—1961-62 dog indtil 5 mill. kr. — til fordeling blandt særlig vanskeligt stillede kommuner, herunder til kommuner, der i en overgangsperiode har særligt behov for et tilskud som følge af ændringer i skatte-lovgivningen eller af andre væsentlige ændringer i kommunernes økonomi.““

Til § 30.

23) § 30, stk. 1, affattes således:

„Denne lov finder anvendelse fra og med skatteåret 1959-60, jfr. dog §§ 25 og 27.“

Som nyt stk. 3 tilføjes:

„For skatteåret 1959-60 fastsættes følgende frister for selvangivelse af erhvervsindtægt og beregning af erhvervsskat m. v.

1) Selvangivelserne skal i udfyldt og underskrevet stand være indsendt til erhvervs-kommunens ligningsmyndighed inden udgangen af april måned 1959.

2) Underretning om den stedfundne erhvervsskatteansættelse skal inden den 10. juni 1959 af ligningsmyndigheden i erhvervs-kommunen tilsendes ligningsmyndigheden i opholdskommunen.

Til nr. 20.

Der henvises til bemærkningerne til ændringsforslag nr. 18.

Til nr. 21.

Den i lovforslaget optagne bestemmelse om, at det ved behandlinger af budgettet skal fastsættes, med hvilken procent af grundbeløbet indkomstskatten skal opkræves, har allerede fundet udtryk i forslagets § 5 i. f. og vil derfor kunne udgå i nærværende bestemmelse.

Til nr. 22.

De indtil 3 mill. kr. ekstra, der afsættes for finansårene 1959-60—1961-62, tænkes benyttet som tilskud til kommuner, der som følge af indførelsen af det nye beskatnings-system i en overgangsperiode ellers ville være nødt til at udskrive særlig høj kommuneskat på visse grupper af skatteydere.

Til nr. 23.

Ændringen i stk. 1 skyldes, at der i det ændrede forslag til § 25, stk. 6, fastsættes en selvstændig ikrafttrædelsesbestemmelse.

Da kommunerne i forventning om gennemførelsen af lovforslaget i overensstemmelse med et fra indenrigsministeriet udsendt cirkulære har undladt at udsende selvangivelsesblanketter vedrørende erhvervsskat, vil det være nødvendigt, at der for skatteåret 1959-60 foretages en forskydning af fristerne for selvangivelse af erhvervsindtægt, beregning af erhvervsskat og for indgivelse af klager. Ved det foreslåede nye stykke i forslagets § 30 udskydes samtlige de nævnte frister 3 måneder.

3) Indsigelse mod den stedfundne erhvervsskatteansættelse over for erhvervskommunens ligningsmyndighed skal fremsættes inden den 1. juli 1959.

4) Erhvervskommunen skal inden 1. september 1959 sende skriftlig underretning om sin afgørelse til erhvervsskatteyderen, de pågældende kommuner og skatterådene for de skatte kredse, hvortil de nævnte kommuner henhører.

5) Påklage til erhvervsskatteudvalget af den af erhvervskommunens ligningsmyndighed truffene afgørelse skal ske inden 1. oktober 1959.“

II. forslag til lov om afløsning af skat til erhvervskommunen m. v.

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af et flertal (Niels Andersen, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen og P. A. Rasmussen):

Til titlen.

1) Lovforslagets titel ændres til:
„Forslag til lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.“

Til § 1.

2) I 1.-3. linje udgår ordene „den ved § 14 i lov af dags dato om ændring af lov vedrørende lov om personlig skat til kommunen m. v. ophævede“.

3) I 6.-7. linje ændres ordene „Nykøbing Falster, Nyborg og Rødby“ til: „Nykøbing Falster og Nyborg“.

4) Litra „j) Rødby kommune modtager tilsvaret fra Nebbelunde-Sædinge og Ringsebølle kommuner“ udgår.

Til § 2.

5) Paragraffen affattes således:
„§ 2. Tilsvaret fra hver af de i § 1 nævnte omegnskommuner beregnes således: Det opgøres, hvilket beløb der for skatteåret

Til nr. 1.

Da forslaget om erhvervsskattens ophævelse begrænses til afløsningsområderne, foreslås lovforslagets titel ændret.

Til nr. 2-4.

I betragtning af, at det — såfremt tilskudsbeløbet til vanskeligt stillede kommuner som foreslået forhøjes fra 2 mill. kr. til 5 mill. kr. — vil være muligt at yde Rødby kommune en passende kompensation for nedgang i kommunens erhvervsskatteindtægt, der i skatteåret 1957-58 udgjorde ca. 35 000 kr., er der næppe grund til at opretholde afløsningsordningen for dette byområde. På grund af det beregnede afløsningstilsvares ringe størrelse og de store forskelle i beskatningsforholdene i det pågældende område vil den udjævrende virkning af en afløsningsordning i øvrigt også være af problematisk værdi.

Til nr. 5.

I lovforslaget er omegnskommunernes tilsvaret foreslået fastsat til forskellen mellem pålignet erhvervsskat til andre kommuner

1957-58 i medfør af afsnit III i lov vedrørende personlig skat til kommunen er pålagt kommunens skatteydere som erhvervsskat til de i denne lovs § 18, stk. 2, nævnte kommuner; heri fradrages det beløb, omegnskommunen selv for samme skatteår i alt som erhvervsskat har pålagt skatteydere med skattepligtigt ophold i de samme kommuner.

Stk. 2. En centralkommune kan dog højst modtage et samlet tilsvær, der beregnes således: Det opgøres, hvilket beløb centralkommunen for skatteåret 1957-58 i alt som erhvervsskat har pålagt skatteydere med skattepligtigt ophold i en af de i kommuneskattelovens § 18, stk. 2, nævnte kommuner; heri fradrages det beløb, der som fradrag i henhold til kommuneskattelovens § 28 for samme skatteår er ydet de af kommunens skatteydere, der er pålagt erhvervsskat til de i kommuneskattelovens § 18, stk. 2, nævnte kommuner; det fremkomne beløb udgør det højeste samlede tilsvær, som centralkommunen kan modtage fra omegnskommunerne. Er dette beløb mindre end summen af de efter reglerne i stk. 1 beregnede tilsvær fra de pågældende omegnskommuner, nedsættes de beregnede tilsvær forholdsmæssigt.“

III. forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg.

Af *socialministeren*, tiltrådt af et flertal (Niels Andersen, Baunsgaard, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen og P. A. Rasmussen):

Lovforslagets tekst affattes således:

„I lov om offentlig forsorg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 329 af 19. november 1958, foretages følgende ændringer:

Til § 76.

Stk. 3 affattes således:

„Det i stk. 2 a) omhandlede indkomstbeløb vil for Københavns kommunes vedkommende yderligere være at forhøje med og for Frederiksberg og Gentofte kommuners vedkommende være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det beløb, der for vedkommende kommune er beregnet

og kommunens erhvervsskat fra andre kommuner i skatteåret 1957-58 med tillæg af 10 pct. Afløsningstilsværene foreslås fastsat uden det nævnte tillæg på 10 pct. Til imødegåelse af centralkommunernes og de øvrige købstadkommuners tab ved forhøjelse af indtægtsgrænserne for påligning af erhvervsskat og nedsættelsen af afløsningstilsværene vil der af finansministeren blive fremsat forslag om forhøjelse fra 25 til 40 pct. af kommunernes andel i afgiftsbeløbet for filmsforevisninger, jfr. § 12, stk. 1, i finansministeriets bekendtgørelse nr. 7 af 15. januar 1958 af lov nr. 260 af 27. maj 1950 om afgift af forlystelser.

Da erhvervsskatten foreslås opretholdt for skatteydere, der ikke har både ophold og erhverv i de af afløsningsordningen omfattede kommuner, foreslås opgørelsesmåden for afløsningstilsværene ændret således, at alene den erhvervsskat, der er betalt af skatteydere med såvel ophold som erhverv i de nævnte kommuner, medtages ved tilsværberegningen.

Ændringsforslaget er en konsekvens af erhvervsskattens opretholdelse.

som udligningstilsvær i henhold til loven om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.“

Som nyt stk. 4 indføjes:

„Det i stk. 2 a) omhandlede indkomstbeløb vil for de i lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. anførte centralkommuners vedkommende yderligere være at forhøje med et beløb svarende til 10 gange det for det løbende skatteår oppebårne afløsningstilsvær. For de i den nævnte lov anførte omegnskommuners vedkommende vil indkomstbeløbet være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det kommunen for det løbende skatteår påhvillende afløsningstilsvær.“

Stk. 4, der ændres til stk. 5, affattes således:

„Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kommer første gang til anvendelse for skatteåret 1959-60.“

Stk. 5 ændres til stk. 6.

Til § 77.

I stk. 1, nr. 2, udgår ordene „stk. 2 a)“.

IV. forslag til lov om ændringer i lov om folkeforsikring.

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels Andersen, Baunsgaard, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen og P. A. Rasmussen):

Lovforslagets tekst affattes således:

„I lov om folkeforsikring, jfr. lovbekendtgørelse nr. 228 af 12. september 1957, foretages følgende ændringer:

Til § 70.

I stk. 1, nr. 2, udgår ordene „stk. 2 a)“.

Til § 71.

Stk. 3 affattes således:

„Det i stk. 2 a) omhandlede indkomstbeløb vil for Københavns kommunes vedkommende yderligere være at forhøje med og for Frederiksberg og Gentofte kommuners vedkommende være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det beløb,

Ændringsforslaget er en konsekvens af erhvervsskattens opretholdelse.

der for vedkommende kommune er beregnet som udligningstilsvær i henhold til loven om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.“

Som nyt stk. 4 indføjes:

„Det i stk. 2 a) omhandlede indkomst-beløb vil for de i lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. anførte centralkommuners vedkommende yderligere være at forhøje med et beløb svarende til 10 gange det for det løbende skatteår oppebårne afløsningstilsvær. For de i den nævnte lov anførte omegnskommuners vedkommende vil indkomstbeløbet være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det kommunen for det løbende skatteår påhvillende afløsningstilsvær.“

Stk. 4, der ændres til stk. 5, affattes således:

„Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kommer første gang til anvendelse for skatteåret 1959-60.“

Stk. 5 ændres til stk. 6.“

V. forslag til lov om ændringer i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Niels Andersen, Baunsgaard, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Kolbjørn, M. Larsen (Kolding), Peter Nielsen og P. A. Rasmussen):

Lovforslagets tekst affattes således:

„I lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 135 af 19. maj 1958, foretages følgende ændringer:

Til § 38.

I stk. 1 b. udgår ordene „stk. 2 a.“.

Til § 39.

Stk. 3 affattes således:

„Det i stk. 2 a. omhandlede indkomst-beløb vil for Københavns kommunes vedkommende yderligere være at forhøje med og for Frederiksberg og Gentofte kommuners vedkommende være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det beløb,

Ændringsforslaget er en konsekvens af erhvervsskattens opretholdelse.

der for vedkommende kommune er beregnet som udligningstilsvær i henhold til loven om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.“

Som nyt stk. 4 indføres:

„Det i stk. 2 a. omhandlede indkomstbeløb vil for de i lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v. anførte centralkommuners vedkommende yderligere være at forhøje med et beløb svarende til 10 gange det for det løbende skatteår oppebårne afløsningstilsvær. For de i den nævnte lov anførte omegnskommuners vedkommende vil indkomstbeløbet være at nedsætte med et beløb svarende til 10 gange det kommunen for det løbende skatteår påhvilende afløsningstilsvær.“

Stk. 4, der ændres til stk. 5, affattes således:

„Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kommer første gang til anvendelse for skatteåret 1959-60.“

Stk. 5 ændres til stk. 6.

Stk. 6 ændres til stk. 7.“

VI. forslag til lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

Af finansministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

Paragraffen affattes således:

„I § 11 i finansministeriets bekendtgørelse nr. 7 af 15. januar 1958 af lov nr. 260 af 27. maj 1950 om afgift af forlystelser indføres efter stk. 3 som nyt stk. 4:

„Stk. 4. Forevisninger af film, der er optaget specielt med henblik på børn, og som af justitsministeren eller det organ, han måtte bemyndige hertil, er godkendt som særligt egnede for børn under 12 år, er fritaget for afgift.“

Paragraffens stk. 4 ændres til stk. 5 og affattes således:

„Stk. 5. Fritagelse efter stk. 1-4 kan for danske films vedkommende kun omfatte den del af afgiften, der tilfalder det offentlige, jfr. § 10, stk. 1 og 2.“

Paragraffens stk. 5 udgår.

Ved ændringsforslaget vedrørende lovens § 11 tilsigtes støtte ydet til fremme af forevisninger af film, der er særligt egnede for børn under 12 år. I denne forbindelse henvises til Nordisk Råds rekommandation nr. 2/1955, der anbefaler regeringerne at træffe foranstaltninger til afgiftsfritagelse for disse film, samt til den betænkning, der er afgivet af det af justitsministeriet den 21. november 1955 nedsatte børnefilmsnævn, og som indeholder forslag om støtte til forevisning af børnefilm. Begrundelsen for en støtte ved afgiftsfritagelse er, at det behov, der er for lodige børnefilm, ikke har kunnet afhjælpes ved film fremstillet under almindelige kommercielle betingelser, idet spilleindtægten for film, der henvender sig til et så begrænset publikum, ikke kan dække fremstillingsomkostningerne.

Bet. o. lovf. vedr. personlig skat til kommunen m. m.

§ 12, stk. 1, i finansministeriets bekendtgørelse nr. 7 af 15. januar 1958 af lov nr. 260 af 27. maj 1950 om afgift af forlystelser affattes således:

„Afgiften eller den del af afgiften, der skal indbetales til det offentlige, tilfalder staten og den kommune, i hvilken forlystelsen har fundet sted, med tre femtedele til staten og to femtedele til kommunen.““

Den foreslåede fritagelse for forlystelsesafgift er ikke gjort betinget af en tilsvarende nedsættelse af billetpriserne, og der er ikke foreslået fastsat bestemmelser om fordeling af afgiftsfritagelsen mellem producent, udlejer og biograftejer, idet dette spørgsmål henlægges til aftale mellem parterne.

Efter forlystelsesafgiftslovens § 11, stk. 5, er fritagelse for forlystelsesafgift af biograf-forestillinger for skolebørn og af forestillinger, ved hvilke der forevises film, der tjener til oplysningens fremme, betinget af, at den sædvanlige billetpris mindst nedsættes med et til det bortfaldne afgiftsbeløb svarende beløb.

Denne bestemmelse, der kun har kunnet praktiseres for filmsforevisninger, der finder sted i biografteatre, idet man kun her har kunnet tale om sædvanlige billetpriser, og som selv ved filmsforevisninger i biografteatre ikke kræves iagttaget, når det drejer sig om de såkaldte „foredragsfilm“, finder man nu, hvor biografteatrene har varierende billetpriser og man således ikke mere kan tale om sædvanlige billetpriser, ikke længere grund til at opretholde, hvorfor bestemmelsen foreslås ophævet, hvilket også indebærer, at man heller ikke for de ovenfor nævnte børnefilm kan kræve, at billetpriserne skal nedsættes med den bortfaldne forlystelsesafgift.

Ifølge ændringsforslaget vedrørende lovens § 12 vil kommunerne få 40 pct. af alle afgiftsbeløbene for forlystelser, ikke alene af filmsforevisninger således som ifølge det fremsatte lovforslag.

Anders Andersen.

Niels Andersen.

Baunsgaard,
næstformand.

Jens Chr. Christensen.

Holger Eriksen,
formand.

Foged.

Ove Hansen.

Asger Jensen.

Hans R. Knudsen,
ordfører.

Thisted Knudsen.

Kolbjørn.

Thorkil Kristensen.

M. Larsen (Kolding).

Poul Møller.

Peter Nielsen.

P. A. Rasmussen.

Weikop.